

prima instanță: E. Buzu
instanța de apel: S. Caitaz, A. Nogai, A. Doga

Î N C H E I E R E

10 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Valentina Clevadi, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Individuală „F.A. Stratan”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea
comercială „Iașa” societate cu răspundere limitată împotriva Întreprinderii
Individuale „F.A. Stratan” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, prin care a
fost admis apelul declarat de societatea comercială „Iașa” societate cu răspundere
limitată, în proces de insolabilitate și casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 03 iulie
2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2013, societatea comercială „Iașa” societate cu răspundere
limitată, în proces de insolabilitate, reprezentată de administratorul insolabilității,
Tatiana Bostan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii
Individuale „F.A. Stratan” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin Hotărîrea Curții de Apel
Economice nr. 2e- 359/2012 din 20.01.2012, a fost admisă spre examinarea cererea
introdusivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Iașa” SRL
IDNO: 1003606010984, cu sediul în or. Orhei, str. V. Lupu, 16, fiind desemnată în
calitate de administrator Tatiana Bostan.

Menționează reclamantul că, în rezultatul analizei actelor financiar-contabile
ale SC „Iașa” SRL, administratorul insolabilității a constatat că pârâtul ÎI „F.A.
Stratan” dispune de o creanță față de SC „Iașa” SRL în sumă de 1019,70 lei (una mie
nouăsprezece lei și 70 bani), formată în rezultatul neachitării de către pârât a costului
livrărilor mărfii efectuate.

Astfel, pârâtul nu și-a onorat obligația de achitare a prețului pentru camion și produsele livrate.

Invocă reclamantul că la 02 aprilie 2012, pârâtul a fost notificat fiindu-i solicitat ca în termen de 7 zile să achite datoria restantă în mărime de 1019,70 lei (una mie nouăsprezece lei și 70 bani), iar după recepționarea acesteia din 03 aprilie 2012, nu și-a executat obligația.

Mai menționează reclamantul că a înaintat și cerința referitor la încasarea de la pârât a dobânzii de întârziere pe perioada neexecutării obligațiilor pecuniare conform prevederilor art. 619 din Codul civil, potrivit căruia obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii, care este egală cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

La 04 iunie 2013, Igor Lazari, reprezentantul SC „Iașa” SRL, în bază de procură din 25 octombrie 2012, eliberată de administratorul insolvenței, Tatiana Bostan, a solicitat modificarea cuantumului acțiunii și anume, încasarea sumei de 960,30 lei, care sunt probați prin factura fiscală nr. XT1534505 din 12 august 2008.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 03 iulie 2013, cererea de chemare în judecată depusă de SC „Iașa” SRL împotriva ÎI „F.A. Stratan” cu privire la încasarea datoriei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la 26 iulie 2013, SC „Iașa” SRL în proces de insolvență a declarat apel, în care invocă precum că Hotărârea Judecătorei Orhei din 03 iulie 2013, este ilegală și neîntemeiată pe motiv că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, a încălcat și aplicat eronat normele de drept.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2014, apelul declarat de SC „Iașa” SRL a fost admis, casată hotărârea Judecătorei Orhei din 03 iulie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Iașa” SRL împotriva ÎI „F.A. Stratan” cu privire la încasarea datoriei a fost admisă integral.

S-a încasat din contul ÎI „F.A. Stratan” în beneficiul SC „Iașa” SRL datoria în sumă de 960,30 lei și dobânda de întârziere în sumă de 228, 76 lei, precum și taxa de stat achitată în prima instanță în sumă de 270 lei și taxa de stat achitată în apel în sumă 202,50 lei.

La 30 aprilie 2014, ÎI „F.A. Stratan” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

În special, invocă recurentul că de către instanța de apel au fost încălcate normele de drept material și anume: nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea.

În acest sens, indică recurentul că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă în lipsa acestuia, care în ziua pronunțării deciziei era bolnav.

De asemenea, indică recurentul că cererea de chemare în judecată a fost depusă la 25 februarie 2013, peste 3 ani și 10 luni, adică a fost depusă tardiv.

Susține recurentul că SC „Iașa” SRL nu a demonstrat pe deplin de unde s-a format datoria în mărime de 1019,70 lei, precum și nu a prezentat „Actul de

verificare” între SC „Iaşa” SRL şi ÎI „F.A. Stratan” pentru perioada 01.01.2008 - 25.02.2013.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilităţii constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) şi (4) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;
- d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Săvîrşirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanţa de apel aplicînd corect normele de drept material şi procedural.

Astfel, cu referire la faptul că decizia Curţii de Apel Chişinău a fost emisă în lipsa ÎI „F.A. Stratan”, care în ziua pronunţării deciziei era bolnav, Colegiul

menționează că potrivit materialelor cauzei, ÎI „F.A. Stratan” a fost citat legal la ședințele de judecată petrecute în instanța de apel, la care recurentul, fără a invoca vreun motiv, nu s-a prezentat.

Colegiul reține că recurentul la cererea de recurs a anexat documentul medical din 06 februarie 2014, prin care se certifică precum că recurentului i-au fost acordate îngrijiri medicale.

Instanța de recurs adoptă o atitudine critică față de incapacitatea recurentului de a solicita amânarea procesului, or potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Astfel, instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Potrivit art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanța poate amîna o singură dată judecarea pricinii din cauza neprezentării motivate a reprezentantului participantului la proces, la solicitarea întemeiată a acestuia.

Colegiul precizează că, în cazul în care pîrîtul, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în judecată și nu a comunicat instanței de judecată motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, instanțele de judecată soluționează pricina în absența participanților.

Cu referire la încălcarea normelor de drept material, Colegiul consideră argumentele invocate în acest sens declarative și irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîrilor pronunțate anterior.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991).

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Individuală „F.A. Stratan” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „F.A. Stratan” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru